

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Iulie st. v.

Publicăm în numărul de astăzi prețioasele lămuriri, pe care ni le dă Părintele Dr. Augustin Bunea asupra situațiunii, în care se află gimnasiul din Blaj.

Cetind aceste lămuriri ori-și-cine va primi impresiunea, că aveam multă drepitate, când în numărul dela 24 Iunie a. c. am țis, că e aventurioasă idea, ca oamenii independenți să se retragă din viața politică și să lase conducerea politică celor șapte arhieriei români, și o țiceam aceasta pe temeiul unor informațiuni sigure.

Eată ce țiceam noi atunci:

„Dacă vine acum cineva și caută în fruntea celor două biserici române pe așa numiții „conducători firești“ ai Românilor, nu scim, în adevăr, cum a putut să ajungă acel cineva la o asemenea idee.

„Trecem cu vederea, ce fel sunt oamenii, care compun colegiul de arhieriei. Noi nu putem să ni-l închipuim de Metropolitul Ioan Vancea stând alături cu Metropolitul Miron Roman, nici pe episcopul Victor Mihali făcând tovarășie cu episcopul Ioan Mețianu. Poate însă că ne înșelăm. Deasemenea admitem, că ne înșelăm, când ne închipuim, că episcopul Ioan Popasu și-ar perde întocmai ca metropolitul Ioan Vancea și episcopul Victor Mihali pe cei mai sinceri, mai vrednici și mai hotărâți aderanți, când s'ar presenta alături cu metropolitul Miron Roman.

„Lăsăm persoanele la o parte și admitem, că arhieriei sunt și astăzi tot ca Șaguna și Șuluț.

„Alta e însă pozițiunea lor.

„În pozițiunea lor de astăzi ei au să fie cruțați.

„Sunt, ce-i drept, multe și mari imputările ce li se pot face; deocamdată însă oamenii independenți au să stee în pozițiunile expuse; și dacă arhieriei nu-i încuragiază și nu-i ajută nici chiar atât, cât fi pot, ba unii dintre ei se pun în serviciul adversarilor, se va face răfuială cu dinșii atunci când lucrurile se vor fi limpețit.

„Trebuie să recunoaștem, că astăzi pozițiunea arhieriei e atât de grea, încât ei nici pentru biserică și școală nu pot să facă ceea-ce unii dintre dinșii voesc cu tot din adinsul.

„Sunt poate oameni, care pun la îndoială zelul național al metropolitului Ioan Vancea; nu e însă nimeni, care-i pune la îndoială zelul înalt, arhieresc; din contră mulți se plâng, că Înalte Preasfinția Sa prea este preot, se arhieriu, prea de tot catolic. Cu toate acestea tocmai în timpul păstoririi acestui zelos catolic biserică română gr-catolică a perdit mult din

pozițiunea ei tare și mai mult încă din autoritatea ei de odinioară.

„Blajul nu mai e ceea-ce a fost în timpul păstoririi Metropolitului Șuluț.

„Ni se va ierta însă, dacă nu spunem de astă-dată ce este, ce a ajuns acum Blajul, și ne vom destul în două lucruri, care caracterizează din destul situațiunea.

„Ni se asigură, că corpul didactic dela gimnasiul din Blaj poartă procesele verbale ale conferențelor sale în limba maghiară.

„Dacă e exactă informațiunea aceasta, s'a făcut un început pe cât de rău pentru poporul român, pe atât de primejdios pentru biserică română greco-catolică. Urmarea nu poate să fie decât ca la Beiuș, unde mai multe obiecte se predau în limba maghiară, și sfârșitul maghiarisării gimnasiului.

„Ni se mai asigură, că gimnasiul din Blaj nu mai e confesional, ci regesc, adică gimnasiu de stat, în care se mai tolerează încă limba românească.

„Dacă aceste sunt adevărate și dacă ele s'au putut petrece în timpul păstoririi unuia din cei mai vrednici arhieriei, e în adevăr foarte aventurioasă idea, că în nisei timpuri ca cele de astăzi arhieriei sunt „conducători firești“ ai Românilor.

„Soartea noastră e precum este, și nu ne rămâne decât să persistăm, tari în credința, că mult n'are să mai țină actuala stare de lucruri.“

Cetind acum lămuririle date de Părintele Dr. Augustin Bunea, ne încredințăm, că foarte grea e pozițiunea metropolitului din Blaj. Nu mai puțin grea e pozițiunea episcopului din Caransebeș ori a celui din Lugoj. Vorbim numai despre acestia, care se bucură de stima, de iubirea și de încrederea Românilor.

Ce ar trebui să țicim despre ceilalți, a căror pozițiune e și mai grea și a căroră bunăvoință e pusă mai mult ori mai puțin la îndoială?

Ne rezervăm a arăta, de ce anume e atât de grea pozițiunea arhieriei noastre; deocamdată ne mărginim a reaminti cele țise în numărul 147 asupra cestiunii acesteia.

Este grea pozițiunea arhieriei, fiindcă le lipsese spriginul elementelor bune din popor, ear' spriginul acesta le lipsește, pentru-că aceste elemente sunt risipite și parte din ele se lasă să fie amăgite de cele rele.

trănețele vin, fi dădu dar' deodată doi băieți; și fiindcă acestia s'ameu așa de tare, încât abia puteai să deosebesci pe unul de celalalt, ei recunoscură numai decât, că aveau doi gemeni de o asemănare perfectă.

Mama Sageta, care îi prinsese în sorțul ei când au venit pe lume, nu uită de a face cu acul o cruce pe brațul celui dintâiu născut, „căci, țicea dînsa, o panglicuță sau nise mărgele pot lesne să se confunde și să facă a se perde dreptul de întâiul născut. Când copilul va fi mai tare, mai adăugă ea, va trebui să-i faceți un semn, care să nu se poată șterge nici odată“; așa se și făcu. Cel mai mare fu numit Sylvian, din care se făcu numai decât Sylvinet, pentru a-l deosebi de fratele cel mai mare, care îi fusese naș, și cel mai mic fu numit Landriș, nume care îi rămase tot așa, pentru-că unchiul seu, care îi era naș, își ținuse de când era copil obiceiul de a fi numit Landriș.

Jupân Barbeau era cam surprins, când se întoarse dela țerg și vedu în leagăn două mici capete. „O! o! — țise el, — eacă un leagăn prea strîmt. Măne dimineață trebuie să-l măresc.“

El era de felul lui cam meșter la țemplărie, fără să fi învățat vre-odată, și aproape jumătate din mobilele sale erau făcute de el. De altfel le găsii toate bune și se duse să îngrijească de femeia lui, care beu un păhar de vin cald, și i-se făcu de tot bine.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Iulie st. v.

Părerile despre candidatura prințului Ferdinand de Coburg sunt deosebite. Se țicea, că regenta și guvernul Bulgariei numai de aceea ar fi răspândit scirea despre plecarea prințului la Tirnova, pentru-ca ele s'și mai poată amîna existența de pe o țip pe cealaltă, și aceasta se adevărese acum prin împregiurarea, că împărțășirile mai noue amînă țiuva plecării cu alte două săptămăni. După scirile ce le primese „Wiener Tagblatt“, ministrul Nacievici va presenta în Ebenthal un ultimatum formal. Se țice, că el e însărcinat cu misiunea de a stărui pe lîngă prințul, ca să plece fără amînare și de a-i explica, că în vederea agitațiunii ce crește mereu în țeară, ușor s'ar pute întâmpla, ca din candidatura lui să nu se aleagă nimic. De altă parte „Neue Freie Presse“ comunică: „Guvernul bulgar s'a fost decis deja de mai înainte, ca la cas că prințul va veni în Bulgaria, un ministru să plece la Viena în calea lui. Astfel călătoria dlui Nacievici se poate privi drept un semn, că prințul se va duce în Bulgaria în cel mai apropiat timp, spre a lua în mână frînele guvernului.“ Se poate; dar' noi sîntem mai înclinați a crede ceea-ce se anunțase și din Berlin: că candidatura prințului de Coburg e lipsită de ori-ce prospect. Și în această credință ne întărește acum din nou și următoarea împărțășire ce o primese din Berlin „Wiener Abendblatt“: În castelul Heiligenberg din Darmstadt s'a ținut ieri (29 Iulie n.) consiliul Battenbergianilor, la care, afară de principele Alexandru, au mai participat și tătăl-seu, prințul Alexandru de Hessen, frate-seu, prințul Henric Battenberg și marele duce de Hessen. Cercurile armatei bulgare au provocat adevărat din nou pe principele Alexandru, ca să se reîntoarcă în Bulgaria. Probabil, că la cas că prințul Ferdinand de Coburg va refusa de a merge numai decât în Bulgaria, Nacievici va pleca la Darmstadt. Circulă faima, că principele Alexandru ar fi acum mai aplecat a se reîntoarce în Bulgaria. În actuala constelațiune europeană el nu vede nici o garanție pentru aceea, că Rusia nu va întreprinde nimic direct în contra Bulgariei.

„Pol. Korr.“ desminte scirea, că Rusia ar fi propus numirea generalului

Imeretinsky de guvernior-general, respective regent al Bulgariei și țice, că nici nu există o asemenea propunere nici s'au inițiat negocieri de felul acesta.

Poarta insistă încă și acum pe lîngă punctului ei de plecare original, de a sancționa ori-ce alegere, pe care vor aproba-o toate puterile.

Ministrul-president al Italiei Agostino Depretis a murit Vineri seara în Stradella, locul născerii sale. Depretis a fost una dintre cele mai interesante figuri între politiciii Italiei, un bărbat de o incomparabilă înțelepciune și isteție. Ca ministru-president a trecut preste opt crize ministriale, parte reconstruind cabinetele, în a căror frunte stătea, parte adunând noi oameni în giurul seu. El totdeauna se făcea baricadă și da pept, când ministri de externe din cabinetele lui, precum era și Mancini și contele Robilant, suferiau derute parlamentare, și chiar și în momentul morții sale a fost posesor nominal al portofoliului de externe. Proptirea Italiei de alianța germano-austriacă a fost în mare parte opera lui și el a ținut mult, ca să o facă de un principiu al politiceii externe italiene, așa că în fine și Crispi se declară de înțeleș cu aceasta. Depretis a fost un bun patriot italian, un om înțelept și totdeauna gata la transacțiuni când era vorba de a ajunge la ceva. Italia va regreta cu tot dreptul decedarea lui.

Cestiunea gimnasiului din Blaj.

Ca preot și Român greco-catolic am urmărit cu o deosebită atențiune tot ce s'a scris de curînd în „Tribuna“ cu privire la Blaj preste tot, și în specie cu privire la gimnasiul românesc de acolo, și din cele publicate până acum am ajuns la convingerea, că în această cestiune trebuie să se facă odată lumină deplină.

Informațiunile publicate în articolul prim din numărul 141 al „Tribunei“ au produs o voloră atât de mare în lumea românească, încât un scriitor dela „Românul“, ale cărui temeri și spaime s'au reprodus în numărul 147 al „Tribunei“, cere dela aceasta „să revină asupra lucrului, s'el expună cu toate amănuntele, și să arete, asupra cărorora din capii de astăzi va avé să cadă pentru eternitate infiorătoarea răspundere a acestui oprobriu, care se numesce tolerarea limbii române în Blaj“.

Dorința scriitorului dela „Românul“ nu se putea împlini din partea „Tribunei“, deoarece-ce ea însăși recunoașce, că se îndoiesc despre gimnasiul din Blaj. De aceea a fost silit să păsească

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

Jupânului Barbeau de la Cassa nu-i mergeau rău treburile; dovadă că era în consiliul municipal al satului său.

El avea două țarine, care îi dedeau nutremînt pentru familia sa, ba încă și prisoare pe deasupra. El aduna de pe livețile sale care pline cu fân și afară de acela, care era pe malul rîului și care era puțin stricat de papură, fânul lui era cunoscut în toată împregiurimea ca cel mai bun.

Casa Jupânului Barbeau era bine zidită, acoperită cu olane, așezată pe coastă, la aer bun, cu o grădînă măricică și o vie de șese săpători. În sfîrșit el mai avea în dosul șurei un pămînt, unde era mare belșug de prune, cireșe, pere și altele. Ba chiar și nucii de pe la margine erau din cei mai bîntrâni și cei mai groși.

Jupân Barbeau era un om curajos, dar' fără nici o răutate, și foarte devotat familiei sale, fără-ca să fie nedrept față cu vecinii și cu conparochienii săi.

El avea trei copii, când Jupâneasa Barbeau vedu negreșit, că are destulă avere pentru cinci, cugetă că trebuie să se grăbească, căci bă-

„Te porți așa de bine, nevasta mea, — îi țise el, — încât aceasta îmi dă curajiu. Eacă doi copii mai mult să hrănim, lucru de care nu prea aveam așa mare trebuință, asta vrea să țică să nu mă opresc de a lucra țarinele și de a îngrijii de animale. Fii liniștită; vom lucra; dar' veți să nu-mi dai trei la rîndul viitor; asta ar fi prea mult.“

Jupâneasa Barbeau începu să plîngă, din care causă Jupân Barbeau se cam mârhi.

„Încet, încet, — țise el, — nu te necăji, draga mea nevastă. Nu am voit să-ți fac imputare, vorbindu-ți astfel, ci din contră, voiam a-ți mulțumi. Acesti doi copilași sînt frumoși și sănătoși; n'au nici o scădere trupească și sînt mulțumit că-i am.“

„Vai! D-zeul meu, țise femeia, știu eu bine, că nu mă mustrii d-ta; dar' mi-e teamă, căci mi-s'a spus, că nu e nimic mai greu și mai la noroc să cresci decât gemeni. Își fac rău unul altuia, și mai totdeauna trebuie ca unul să moară pentru a pute crește celalalt“.

„Așa se fie oare?! țise tătăl: este adevărat? Cât pentru mine ăștia sînt cei dintâii gemeni ce vîd. Asta nu prea se întâmplă des. Dar' avem pe mama Sageta, care se pricepe la d'a-l-deasta și ne va spune ceea-ce e“.

Mama Sageta, fiind chemată, le țise: „Aveți încredere în mine: acesti doi gemeni vor trăi sănătoși și nu vor fi mai bolnăvicioși ca alți

copii. Sînt cincișeci de ani de când sînt moașă, și tot ved născîndu-se, trăind sau murind toți copiii din sat. Nu este dar' prima dată, că am prins gemeni. Pe lîngă asta asemănarea nu are nimic cu sănătatea. Sînt copii, care nu se aseamănă mai mult ca d-ta și mine, și adese-ori se întâmplă, că unul e tare și celalalt slab; ceea-ce face ca unul să trăească și ca altul să moară; dar' uități-vă la ai d-voastre: fiecare este așa de frumos și așa de mare, par'că ar fi unul singur. Nu și-au făcut nici un rău unul altuia în pân-tecele mamei; au venit pe lume fără să o facă să suferă și fără-ca să suferă chiar și ei. Sînt frumoși pe cât se poate și nu așteaptă decât să trăească. Liniștesc-te dar', Jupâneasă Barbeau, fiți va fi mai mare dragul să-i vedeți cum cresc; și dacă vor rămâne tot așa, nu are să-i poată nimeni deosebi decât d-voastre, și cei care îi vor vedé în toate țilele, căci n'am mai veduț gemeni să semene mai bine ca ăștia. Ai țice, că sînt două poternichi ce au eșit din ou; așa frumoși și la fel, că numai mama poterniche îi poate deosebi“.

„Așa combinare! țise Jupân Barbeau scârpinându-se în cap; dar' am auțit țicîndu-se, că gemenii prind așa mare slăbiciune unul de altul, încât dacă i-ai despărți, n'ar mai pute trăi și cel puțin unul din ei ar trebui să moară de durere“.

„Așa e, foarte adevărat, țise mama Sageta; ascultați ceea-ce vă va spune o femeie

la mijloc direcțiunea gimnasiului din Blaj, care a aflat de bine a dumeri publicul neliniștit, arătând în numărul 155 al „Tribunei“ starea faptică a lucrului, că adecă procesele verbale ale conferențelor corpului didactic din Blaj nu se poartă în limba maghiară, că gimnasiul nostru nu este gimnasiu de stat, și că limba românească în acest gimnasiu nu numai nu este tolerată, ci din contră ocupă locul, ce i-se cuvine în un gimnasiu românesc.

Cu această declarațiune făcută de o autoritate competentă publicul românesc credem, că va fi fost mulțumit; nu s'a mulțumit însă deplin „Tribuna“, deoarece în numărul seu 156 revine asupra lucrului, și în contra dorinței exprimate de direcțiunea gimnasială, de a nu mai lăsa pe nimenea să nepăcuiască pe cei-ce asudă fie în școală, fie în fruntea bisericii, afirmă în tonul cel mai hotărât următoarele cuvinte: „Cu toate acestea un „lucru rămâne mai pre sus de toată îndoiala. În anii din urmă ingerența guvernului maghiar „asupra institutelor din Blaj a crescut în măsură mare, ear' Excelența Sa metropolitanul „Vancea a suferit și suferă această ingerență, „fără a se opune cu stăruința antecesorului seu“.

Deși în privința acestor aserțiuni grave nu mai încapem îndoială, totuși „Tribuna“ folosindu-se de o logică, care noi nu o putem pricepe, adaugă îndată după cuvintele citate următorul pasagi: „Dar' poate sântem și acum în „eroare. Poate, că „Înalt Preasfinția Sa face tot, „ce-i stă în putere, face remonstrațiuni, prote- „stează și se supune numai forței împregiurării“.

Ei bine, să se facă lumină, să se vadă, că „Tribuna“ de astădată și în privința lucrurilor, cari rămân mai pre sus de toată îndoiala, încă se află în eroare!

Pentru-ca cineva să nu mai recurgă la „poate“ și „dacă“, când voiesc să scrie sau să vorbească în o afacere atât de momentasă, subscrisul nu 'și-a pregetat a căuta unele din actele cele mai importante referitoare la pozițiunea creată gimnasiului nostru dela anul 1883 încoace, și a le presenta publicului românesc.

Nu este de lipsă a ne ocupa cu pozițiunea acestui gimnasiu înainte de anul 1883 deoarece-cel cunoscut este tuturor, cari s'au interesat cât de puțin de gimnasiul din Blaj, că ingerența guvernului asupra lui înainte de anul 1883 nu a fost nici decum mai mare sub Excelența Sa Metropolitanul Șuluț. Asemenea este cunoscut tuturor, că alta a fost ingerența guvernului asupra gimnasiilor din Ungaria înainte de sancționarea articolului de lege XXX din 1883, și alta este ingerența guvernului mai cu seamă asupra gimnasiilor, cari nu cad în categoria gimnasiilor de stat și regesci, după sancționarea acelei legi.

Acel articol încă nu era lege, ci numai proiect de lege, și deja toate confesiunile din țeară au protestat în contra lui, ear' Excelența Sa Metropolitanul Vancea, precum odinioară a făcut tot ce i-a fost cu putință pentru a împedeza introducerea limbii maghiare în școlile populare, tot astfel și acum 'și-a ridicat vocea sa în contra acelei încercări noue de a răstrînge jurisdicțiunea ordinarilor asupra institutelor de învățământ și în specie asupra gimnasiilor române gr.-cat. Dovadă despre aceasta ne este reprezentațiunea adresată camerei deputaților cu data 3 Februarie 1882, alăturată sub A) și reprezentațiunea

îndreptată către casa magnaților cu data 12 Martie 1883 alăturat sub B).

Vocea arhierilor susținută de vocea întregului popor românesc a sunat în deșert, și proiectul s'a făcut lege.

Deși această lege pare făcută anume, ca să nu te poți orienta deplin în ceea-ce privește rapoartele diferitelor gimnasii către guvern, cu toate aceste combinând mai mulți paragrafi, și având în vedere mai cu seamă aplicarea, ce se dă acelei legi, ajungem la concluziunea, că în Ungaria sânt 4 categorii de gimnasii. De categoria întâia se țin gimnasiile, care stau sub dispozițiunea și conducerea nemijlocită a statului, cari sânt și se numesc sau gimnasii de stat, dacă se susțin din bugetul statului, sau gimnasii regesci, dacă se susțin din fondul studiilor, ce se află sub patronatul Maiestății Sale, și sub administrațiunea ministrului de culte și instrucțiunea publică. Că numai acestea sânt gimnasii de stat respective regesci, se vede atât din rapoartele ministrului către dietă, cât și din ordinațiunea ministrului de culte și instrucțiunea publică emanată în 1884, sub Nrul 17916, în care se află înșirate toate gimnasiile din țeară cu numele și caracterul lor. (Veți Molnár Victor: *a hazai középiskolák reformja*. Budapest 1885. pag. 172.) De categoria a doua se țin gimnasiile acelea, cari stau sub inspecțiunea și conducerea nemijlocită, nu însă și sub dispozițiunea absolută a ministrului de culte și instrucțiunea publică, precum sânt gimnasiile catolice, cari se susțin din diferite fundațiuni formate în parte sau în totalitate în urma unei donațiuni regesci. Acestor gimnasii nu numai literile fundaționale, ci chiar și însași legea din 1883 încă le reservează față cu guvernul unele drepturi, care nu le au gimnasiile așa numite de stat sau regesci. De categoria a treia se țin gimnasiile întemeiate de comune, asociațiuni sau persoane private. Acestea încă stau sub inspecțiunea și conducerea nemijlocită a guvernului. De categoria a 4-a se țin gimnasiile acelea, cari nu stau sub conducerea și direcțiunea, ci numai sub inspecțiunea guvernului, precum sânt gimnasiile luterane, reformate, unitare, greco-orientale, a căror autonomie este garantată prin articolul de lege 26 din 1790 și 27 din 1791 respective 9 din 1868.

Se nase acum întrebarea, că de care categorie se ține gimnasiul nostru din Blaj? De categoria primă nu se poate ține, deoarece-cel nu se susține nici din bugetul statului, nici din fondul studiilor, dar' nici nu a afirmat nimenea pe lume, că s'ar ține de acea categorie, afară de „Tribuna“, care în numărul 141 apriat dă: „că gimnasiul din Blaj nu mai e confesional, ci regesci adecă de stat.

Nu este gimnasiul nostru nici regesci, nici de stat, ci este gimnasiu românesc gr.-catolic, ceea-ce însuși ministrul recunoaște, precum vom vedea mai jos. Și în aceasta sântem de acord cu ministrul.

Însă Blăjenii susțin, că gimnasiul din Blaj trebuie pus în categoria gimnasiilor, asupra căroră guvernul nu are decât inspecțiunea, însă nu și conducerea, adecă în categoria gimnasiilor întemeiate și susținute de confesiunile autonome. Ministrul din contră nu se învoiesc la aceasta, ci prelungește recunoașterea caracterului greco-catolic al gimnasiului din Blaj, susține, că acela trebuie pus într'o categorie cu gimnasiile catolice și cu celelalte gimnasii greco-catolice, care

se susțin din fundațiuni formate în urma unei donațiuni regesci, și asupra căroră statul are dreptul de inspecțiune și conducere imediată. Aci diferese punctul de vedere al Blăjenilor de punctul de vedere al ministrului. Diferența aceasta s'a accentuat mai întâiu prin directorul suprem de învățământ din Cluj, care în scripta sa de dato 23 Martie 1884 Nr. 90:

c) notificând, că în sensul legii din 1883, examenele de maturitate se vor ține de aci înainte sub presiul dînsului, cere dela Excelența Sa domnul Metropolitan, să îndrume pe profesorii din Blaj, ca să-și substearnă dînsului temele pentru examenele scripturistice de maturitate. Va să dăcă directorul suprem își pretinde dreptul de a determina el, și nu ordinariatul din Blaj, cari teme au să se lucre la examenele scripturistice de maturitate. (Va urma.)

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Selagiu, în Iulie 1887.

Părintele Tiberiu Gael, despre care în numărul din 14/26 Iunie al „Tribunei“ s'a scris, că a participat la alegerea de deputat în Tășnad sub cuvântul, că în numita corespondență față cu d-sa s'au cuprins unele aserțiuni false, în numărul 142 vine a ne da unele deslușiri și o porțiune de invective personale la adresa fostului pretor din cercul Tășnadului, care nu se pot trece cu vederea și la care trebuie să reflectez.

Dacă sânt sau ba false aserțiunile din numita corespondență, va pută judeca orice om cu mîntea la loc, combinând-o aceea cu reflexiunile dlui T. G., prin care însuși recunoaște: a) că deși hotărârile conferenței electorale, care presupun că le-a cetit și d-sa (nu din țiare românească, căci de aceste nu ține la casa sa, ci poate din „M. A.“) și le-a audiat cetite și explicate în conferența ținută la 27 Maiu în Tășnad, — le-a știut, în ziua alegerii a mers la Tășnad și a petrecut ziua întreagă între oamenii unei partide militante, și precum spune lumea întreagă a și votat; b) că imediat după alegerea de deputat într'adever a primit un ajutor de 30 fl. dela guvern.

Celelalte sânt lucruri secundare.

Prin urmare față cu „modesta persoană“ a d-sale nu s'a ținut nimic fals; dar' mărturisesc, că în corespondența excepționată se cuprind unele inexactități, care însă cad în greutatea d-sale și anume: a) d-sa a participat la conferența din 27 Maiu, unde, după-cum se poate proba și prin toți cei prezenți, în unanimitate s'a luat deciziunea, ca în ziua alegerii afară de comisiunea controlătoare nimeni dintre alegătorii români să nu se înfașișeze. Deci a făcut expres contra deciziunii, la care a conlucrat și d-sa; b) dl T. G. cu poporenia sei alegători sub stindardul unui candidat a venit în Tășnad până în piață și s'a dat jos din căruță numai înaintea apotecei, când în ferestrele dlui G. F., președintele clubului românesc, a zărit pe unii membri ai comisiunii controlătoare. A trecut pe dinaintea lor, și cam la 11 oare imediat sub ferestrele laudatului președinte îndemna pe unii alegători, care voiau a trece la partida contrară, ca să se ducă în partea lui Sz. Prin urmare contra programului partidei românești a participat la mișcările electorale; c) nu doi, ci trei frați ai dlui T. G. au desertat în castrele străine. Până acum reproba fapta lor; acum vine a-i excusa. Semn al timpului!

Despre ajutorul de 30 fl. poate că nici se făcea amintire, dacă tot în acel timp rugarea unui alt preot, cu parohie mult mai slabă ca Derșida-mică, nu sosia cu răspuns negativ, — căci mai virtos după-ce dl E. L., colegul dela alegere al dlui T. G. însuși mărturisă protopopului seu, că pentru participarea la alegere a primit 40 fl., și după-ce însuși dl T. G. ne spune, „că la alegeri oamenii întreabă, cine dă mai mult?“ eram deplin orientați asupra motorului principal, care l-a dus la Tășnad.

Mai reflectez, că în corespondența din 26 Iunie vorbindu-se despre alegerile de deputat din întregul Selagiu și în special despre cele dela Șimleu și Tășnad în general, ba și în special conform adevărului s'a putut dăca, că comune întregi n'au participat la alegeri. Acest adevăr nu se poate resfrânge.

Aceste s'ar fi referit la cauza alegerii. Dl T. G. însă nu se mulțumesc cu atâta, căci de când anțer în „Gazeta Trans.“ răsuna buciulul de pe valea Crasnei în contra unui coleg vecin al d-sale, pe care „netrebnicii inteligenți mireni“ n'au avut plăcere a-l trage în noroiu, să-l discrediteze înaintea publicului și înaintea superiorilor sei, penele s'au cam ruginit și numai acum a sosit timpul cel mai potrivit, ca cu penă dibace să se rezolveze tema: „Oare cine a făcut, cine a întrodus pe la noi în popor corupțiunea?“

O rezolvează dl T. G. cu istoria în mână și ea cu:

Nu legile rele și defectuoase, care deschid uși largi la toate abuzurile electorale, — nu guvernul, căruia îi stau la dispozițiune mii și mii de mijloace spre falsificarea opiniei publice, — nu pe timpul alegerilor asemnări de ajutoare sub diverse titluri, ajutoare asemnate așa, încât precum ne spune dl T. G. nici respectivii ajutoarați „nu știu, cu ce intențiune“ li se dau (?), — nu organele administrațiunii și în genere sistemul de guvernare la noi, — nu necultura poporului (în interesul căruia unii chemați nu fac chiar nimic, precum o poate ști și dl T. G. din experiența câștigată în parohia sa), care nu-și cunoaște drepturile și datorințele sale cetățenesci — nu indiferențismul nostru, ba din partea unora totală lipsă de zel și de însuflețire pentru cauzele naționale, — nu aceste și alte multe rele au întrodus și la noi în popor corupțiunea, ci fostul pretor dela Tășnad, care „astăzi se gerează de cel mai mare Român.“ Mai mult, fiindcă corupțiunea e generalisată preste toată țeara: ele răspundător pentru corupțiunea din Ungaria întreagă.

Aceste urmează din aserțiunile dlui T. G.

Făcând abstracțiunea dela aceea, că lucrurile de loc nu stau așa, precum le predă părintele T. G., înainte de toate nu uitați, că cel-ce „ați se gerează de cel mai mare Român“, fostul pretor dela Tășnad în calitate de oficial poate să fi îndeplinit fapte, care i-au fost impuse, și trebuia să le ducă în deplinire, deși doară nu conveniau cu convingerile sale politice. Apoi între politica Românilor dela 1881 și 1884 și între cea dela 1887 e mare deosebire. Atunci pentru noi, cesti din părțile ungurene a fost decretată activitatea. Atunci Românii puteau să conlucre sau să voteze pentru unul ori alt candidat, fie și Maghiar; acum însă toți cari țin la românitatea lor trebuie să observe abstinența totală dela alegerile dietale și dela toate mișcările electorale. Atunci cel „ce ați se gerează de cel

eu multă experiență. Dar' să nu uitați, căci în timpul când copiii d-voastre vor fi mari, eu nu voi mai fi în această lume, ca să vă povățuesc. Luați aminte, îndată-ce gemenii vor începe să se cunoască nu-i mai lăsați mult împreună. Duceți pe unul la lucru, pe când celalalt va sta acasă. Când unul va merge să pescuească, trimiteți pe celalalt după vînat; când unul va păzi oile, celalalt să meargă să ducă boii la pășune; când veți da unuia să bea vin, celalalt dați-i un pahar de apă și din contră. Nu-i muștrați nici nu-i îndreptați de odată pe amîndoi; nu-i îmbrăcați la fel; când puneți la unul pălărie, puneți-i celuilalt căciulă, și mai ales blusele lor să nu fie de aceeași culoare albastră. În sfîrșit, căutați toate mijloacele, ca să nu fie asemnare între ei și să nu se obișnuiescă a nu pută sta unul fără de altul. 'Mi-e teamă, că cele-ce vă spun le veți pune în urechile pisice; dar' dacă nu veți face așa, vă veți căl tare într'o zi“.

Mama Sageta vorba drept și ei o crezură. Îi și promiseră, că vor face întocmai așa, și îi deteră un bun dar înainte de despărțire. Și fiindcă ea le mai dîșese, că gemenii să nu fie hrăniți cu același lapte, se trimise în curînd după o doică.

Nu se găsia însă nici una în sat. Jupâneasa Barbeau, care nu se așteptase la doi copii, și care nutrise totdeauna ea singură pe ceilalți, nu se îngrijise mai dinainte. Trebuia ca jupânul

Barbeau să meargă să aducă una de prin pregiur, ear' până atunci mama nu putea lăsa să suferă micuții sei, și dădă să sugă și unuia și celuilalt.

Oamenii de pe la noi nu se hotărăsc așa iute, și cât de bogat să fie, tot trebuie să te cam tocmești. Se scia, că familia Barbeau are de unde plăti și toți cugetau, că mama, care nu mai este așa de tinără, nu va pută să-i hrănească pe amîndoi, fără-ca să slăbească.

Toate doicele, pe care le găsi jupânul Barbeau, cereau câte 18 livre pe lună, nici mai mult, nici mai puțin, ci tocmai ca și la un burghiez.

Jupânul Barbeau n'ar fi voit să dea mai mult ca 12 sau 15 livre, cugetând, că este prea mult pentru un țeran. Alerga în toate părțile și se certa mereu fără a isprăvi ceva. Afacerea nu era așa de grabnică, căci doi copii așa de mici nu puteau oboși prea tare pe mamă și erau încă așa de sănătoși, așa de liniștiți și puțin răutăcioși și unul și altul, că nu aduceau mai mult necaz în casă ca unul singur. Când dormia unul, dormia și celalalt. Tatăl făcuse acum bun leagănul și când plîngeau amîndoi deodată, îi le-găna și îi liniștia în același timp.

În sfîrșit jupânul Barbeau se învoi cu o doică pentru 15 livre și era pe aci, pe aci să facă tîrgul, când femeia sa îi dîșe: — „Ascultă, stăpânul nostru, eu nu vîd trebuința de a cheltui 180

până la 200 livre într'un an, par'că am fi domni și doamne și par'că eu n'aș fi în stare să-mi nutresc singură copiii. Am mai mult lapte decît îmi trebuie. Copiii sînt deja de o lună și veți tu însuși, dacă nu sînt în bună stare. Doica, pe care vrei să o dai unuia din doi, nu e nici pe jumătate așa de sănătoasă ca mine; laptele ei este de optsprezece luni și nu e ceea-ce îi trebuie unui copil așa de fraged.

„Sageta ni-a dîș, ce-i drept, să nu nutrim gemenii cu același lapte, spre a-i împedeza să prinđă prea multă dragoste unul de altul, dar' ni-a dîș asemenea, că trebuie să foarte bine îngrijii, căci pre lungă toate, gemenii nu au așa putere de viață ca ceilalți copii.

„Voiesc mai bine, ca ai noștri să se iubescă prea mult, decît să pierd pe vre-unul. Și pe urmă, pe care să-l dau la doică? Îți mărturisesc, că am aceeași durere de a mă despărți de unul ca și de celalalt. Eu 'mi-am iubit tare toți copiii, dar' nu știu cum se face, că îmi par astia mai dragălași ca toți cei-ce am purtat până acum în brațe. Am în mine un nu știu ce, care mă face să mă tem a nu-i perde. Te rog, bărbate, nu te mai gândi la doica aceea; vom face afară de asta tot ceea-ce ni-a dîș mama Sageta. Cum îți închipuiesc, ca nisce copii așa de mici să prinđă atîta dragoste unul de altul, când abia-și vor deosebi mîinile de picioare, când îi voi înțerca.“

— „Ceea-ce spui nu e rău, femeia mea; respunse jupân Barbeau privindu-și femeia, care era încă sdravănă și rumenă cum nu prea se vede des; dar' dacă, crescînd copiii, sănătatea ta va slăbi cu înecutul?“

— „Nu-ți fie frică, dîșe jupâneasa Barbeau, mă simt așa de voioasă, ca și când aș fi de cincisprezece ani; și dacă totuși voi simți că-mi merge rău, îți promit de a nu 'ți-o ascunde aceasta și nu va fi tîrziu de a da pe unul din acești doi copii afară din casă.“

Jupân Barbeau se învoi, cu atât mai virtos, că îi plăcea și lui să nu facă cheltuieli de geaba. Jupâneasa Barbeau își nutri gemenii fără de a se plînge și fără de a suferi, și încă avea o fire atât de bună, că după doi ani mai născu o copilă frumoasă, pe care o boteză Naneta, și pe care o nutri tot ea. Dar' totuși a fost prea mult și nu ar fi putut să o nutrească deplin, dacă fata ei cea mai mare, care născuse primul copil, nu ar fi ajutat-o din când în când, dînd să sugă micuței ei surori.

Astfel, toată familia creștea și se juca pe la soare, micii unchi și micile mătuși cu micii nepoței și micile nepoțete, care nu puteau să se plîngă unii de alții, căci toți erau deopotrivă neastîmpărați și deopotrivă cu minte.

(Va urma.)

mai mare Român, în urma hotărârii alegătorilor români din acest cerc electoral a lucrat pe lângă candidatul partidei moderate, dl. c. A. Károlyi, tot cu atât zel, ca acum în interesul pasivității decretate prin alegătorii români, căci și este în natură a nu fi nici rece nici cald. A lucrat, nu pentru că alesul deputat de atunci cu mult după alegere „i-a umplut buzunarul de aur“, donându-i un prețios orologiu de aur, din ce nici când n'a făcut secret, — ci din hotărârea conferenței alegătorilor români. Nu fostul pretor, ci conferența alegătorilor români din acest colegiu electoral (la prima conferență el nici că a participat) a decis, ca să se spriginească candidatura contelui A. K. Nu fostul pretor s'a obtrus în fruntea mișcării, ci Românii alegători, cu dl. T. G. dimpreună, i-au destinat locul, ce a ocupat față cu alegătorii.

Preste tot aproape un deceniu, cât fostul pretor a stat în fruntea administrației în acest ținut, și de atunci, cel „ce se greează de cel mai mare Român“ nici la un singur cas n'a făcut nimic fără de sfatul Românilor; n'a făcut nici un singur pas contra deciziunilor acelora. Din contră, Românii totdeauna fostului pretor, care prea bucuroși s'ar mulțumi a fi un gregar, atât în cele politice, cât și în cele culturale și economice, i-au desemnat cele mai grele și delicate posturi și i-au aplaudat toți pașii.

Și-a început cariera în acest ținut ca om tinăr, necunoscut cu oamenii și împregiurările. A încărunit deja, poate va concede și părintele T. G., nu în nelucrare. În acest interval a putut să greșască și în dînsul, căci „errare humanum est“. Dar' întreb, este oare lucru onest, ca dacă a greșit, mulțimea și înțelepții în loc să-l reflectați la acele greșeli, neîncetat să-i aprobați, ba chiar să aplaudați faptele aceleia, care a avut cele mai bune intențiuni, însă după șa d'ui T. G. n'a făcut alta, decât a introdus corupțiunea în acest ținut. Chiar și dl. T. G. până când cel „ce se greează de cel mai mare Român“ n'a adus decretul pasivității și n'a dus la Sibiu descrierea necorectei sale purtări dela alegeri, era unul dintre cei mai aprigi tătăietori ai lui.

Cel „ce aș se greează de cel mai mare Român“ n'are mare înclinațiune către politică. A avut oareși-care rol pe acest teren numai în-cât a fost indispensabil și poate proba dl. T. G., că deja pe la 1881 a stăruit pe lângă pasivitate față cu alegerile dietale, fiind rezoluț și la aceea, că decât să calce decisiunile luate în acel sens, mai bine își părăsesse postul de pretor; pentru-că i-a convenit a fi totdeauna unde au fost și ceialalți Români selagieni, deși adese cu amărăciune sufletească primia date despre intrigi, denunciări la superiori și în diarele maghiare precum: denunciarea dela 1880, când iarna cu periclitarea vieții și sănătății sale alerga și cutriera satele spre a scăpa pe bietul popor dela moarte de foame, — corespondențele în diarele maghiare asupra ținutei fostului pretor la adunările despărțământului XI în Șimleu și în Tășnad, — denunciarea cerbiei nepatriotice a fostului pretor, cu care acesta a denegat a da mână de ajutor, ca fratele părintelui Tiberiu Gaelu, după-ce ca teolog absolut a eșit din seminarul dela Gherla, românescul seu nume de „Pompeiu Gaelu“ și i-l schimbe în „Gáll Sándor“ și alte multe, cari în parte nu puteau să vină decât dela unii Români din cercul fostului pretor. Atunci „coruptorul“ și „slugarnicul“ Maghiarilor era poreclit prin diarele maghiare „pretor dacoromân“, „maghiarofag“, care pe toți Ungurii i-ar potopi într-o lingură de apă“, — acum părintele T. G. ex cathedra vestese, că tot acel om, slugarnicul Ungurilor, numai „de aș se greează de Român“.

Al naibii om trebuie că este acel fost pretor, că el între atâți propagatori ai moralității a putut să corumpă, să introducă corupțiunea într-un cerc cu poporațiune de 30 mii suflete, sau tare mișei trebuie că sînt acei oameni, că i-a putut corupe un om. Asta ar fi conlusiunea din cele spuse de dl. T. G.

Dacă fostul pretor a fost cauza corupțiunii la noi, ar urma, că după-ce el nu mai este pretor, după-ce aș din răspuțeri lucră contra corupțiunii, să casese și corupțiunea. Cum vine dar', că chiar acum corupțiunea la alegeri a luat dimensiuni nemai auzite la anii 1881 și 1884? Cum se poate, că părintele evlavios T. G. acum exclamă, că la alegerea proximă de deputat oamenii au întrebat: cine dă mai mult?

D-sa mai citează asupra capului fostului pretor unele pasaje din nrul 130 al „Tribunei“, anume, că „a stat în rezervă, fiindcă nu mai avea nimeni trebuință de serviciile lui“. La fostul pretor stau la dispozițiunea fiecărui om discret scrisori despre timpul alegerilor trecute și ve poate numi martori, prin cari se poate proba, că „serviciile“ lui s'au cerut în măsura, ca poate a nici unui alt Român din acest

ținut, s'a cerut și cu argumente foarte ponderoase, însă a resistat tuturor tentațiunilor dimpreună cu inteligența preotească și mireană, făcând excepțiune numai dl. T. G. cu câțiva din calibrul d-sale, cari i-au făcut trebile și fără de dînșii,

Silviu.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină Elisabeta a părăsit la 29 Iulie n. Cromer-ul și s'a imbarcat pe vaporul „Cambridge“ spre Cowes, de unde apoi va merge la Osborne, spre a cerceta pe regina Victoria.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică a numit pe învățătorul dela scoala civilă din Homonna, Gustav Kárpáthy, de profesor ordinar la gimnasiul superior de stat din Sibiu. — Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț a numit pe învățătorul și locuitorul din Lipova, Ioan Kovácsics, de raportor economic pentru cercul Lipovei

Nou oficiu postal. Cu 1-a August a. c. s'a înființat în comuna Beiuș-Uilac (cottul Bihorului) un nou oficiu postal. Cercul acestui oficiu îl formează comunele: Beiuș-Uilac, Beiuș-Örvényes, Beiuș-St.-Miclăuș, Beiuș-Valány, Borz, Droszan-Forró, Dombrovița, Jánosfalva, Petraniu, Presaca, Șoimuș, Sonkolyos și Ursad.

Statistica jurnalelor din Ungaria. Ministrul de comunicațiune a dispus compunerea unei statistice a jurnalelor și scrierilor periodice ce au apărut în Ungaria în anul 1886. După această statistică au apărut în Ungaria în acel an cu totul 739 jurnale și scrieri periodice — cu 33 mai mult ca în anul 1885. Dintre aceste 95 au fost de cuprins politic, 227 locale, 52 beletristice, 339 foi speciale și 26 foi umoristice. În limba maghiară au apărut 513, în cea germană 126, în cea croată 35, în cea sârbească 21, în cea română 18, în cea slovacă 10 etc., la postă s'au expedit cu totul 52,894,320 exemplare. Dintre aceste au fost 33,712,166 maghiare și 698,685 române, celelalte germane, croate, sârbesci, slovace etc.

Filiala din Oradea-mare a băncii austro-ungare se va deschide la 16 l. c. Presidential acestei filiale va fi Edmund Hevesi.

Expozițiunea slovacă de broderii poporane. Diarulul „Pester Lloyd“ i-se scrie din Turoș-St.-Martin: Arangiatorii expoziției slovace de broderii poporane s'au hotărât, în sfârșit, a arbora triclorul maghiar. Se speră, că expozițiunea va fi foarte cercetată prin străini din Boemia, Slesia și Moravia.

Sciri jurnalistice. De nou întemeiatul diar oficios „Budapester Journal“ s'a împreunat cu opoziționalul „Budapester Tagblatt“.

Necroloage. Primum următoarele anunțuri: Teresia Rosor, în numele seu și al fiilor sei Malvina, Alexandru, în numele fratelui George cu soția și al ginerelui Stefan Cacocean, precum și în numele tuturor consăngenilor și cunoscuților, anunță, cumcă neuitatul soț, tată bun, frate resp. socru Alexandru Cioclan, președinte urbarial și comisar regesc catastral pensionat, după un morb de 6 oare, s'a mutat la cele eterne în 29 Iulie a. c. la 10¹/₂ oare seara, în anul al 62-lea al etății, și al 29-lea al fericiței sale căsătorii. Rămășițele pămăntesci se vor așeza în cimiterul gr.-cat. din loc spre repausul etern, în 31 Iulie 1887 la 4 oare după ameași. Blaș, în 30 Iulie 1887. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată!

— Subsemnații cu inima sfășiată de durere aducem la cunoștință trecerea din viață a preabitei fiice, soție, mamă și soră Paraschiva Măcelariu n. Burbea, întemplată aseară, 18/30 Iulie a. c. Rămășițele pămăntesci ale defunctei se vor depune spre vecinică odihnă mâne 20 Iulie (1 August) a. c. la oarele 4 după ameași în cimiterul bisericii gr.-or din Apoldul-inferior. Apoldul-inferior, 19/30 Iulie 1887. Paraschiva v. d. Burbea, mamă; Ioan Măcelariu, soț; Ioan, Maria, Victoria, fii; Georgiu Bobeș, ginere; Liviu Sever, nepoți; Elena Nicolau n. Burbea, Agapia Droc n. Burbea, Eufrosina Pascu n. Burbea, sorori; Dumitru Burbea, frate; Ioan Droc, Teodor Nicolau, cumnați; Zinca Burbea, cumnată.

De ale comitatului Caraș-Severin. Cetim în „Foia Diecesană“: Primul vice-notar și onorar protonotar al comitatului Caraș-Severin Ladislau Schönerfeld s'a substituit de protopretor în Făget. — Precum se combinează de prim vice-notar al comitatului amintit se va substitui pretorul Iosif Szeibert din Orșova, ear' de protopretor în Birchiș pretorul din Oravița Aurel Popescu. Substituitul protonotar comitatens dl. Ladislau Szögyényi în zilele precedente și-a început activitatea de protonotar.

Orcan mare în comitatul Timișului. Din Timișoara se depeșează, că în cercul Recașului a fost la 30 l. c. un uragan mare, care a causat pagube enorme. În localitățile Theés, Lucareș și Aranyág rupse orcanul coperșele de pe case, doborî turmurile bisericilor românesci din Theés și Lucareș și devastă mai mult de 200 clădiri. Grindina a causat de asemenea pagube mari.

Extradarea lui Zalewski. Probabil că altăieri deja s'a ținut la tribunalele din New-York pertractarea pentru extradarea defraudantului Filimon Zalewski. Nu mai incupe indioială, serie „Fremdenblat“, că Zalewski va fi extradat reprezentantului austriac. Adecă consulului austriac i'a succes a primi învoirea lui Zalewski pentru extradarea sa.

Poetul Eminescu a plecat la Viena, ca să-și îngrijească de sănătate.

Distincțiunea unui oficer român. „La France Militaire“ scrie: „In ultima sa ședință „societatea aeronautică din Franca“ a admis ca membru onorar pe dl. Negreanu, locotenent de geniu din armata română, un specialist distins în cesțiunile aerostaticii militare. Sincerile noastre felicitări tinerului oficer, care după nisce studii strălucite în scoalele naționale a obținut dela guvernul seu voia de a-și completa instrucțiunea sa militară în Franca.

Oficer austriac în armată română. Fostul locotenent de artilerie austriac, Iosif Marin, s'a numit de locotenent de artilerie în armata română.

Exportul României. În săptămâna 8—16 Iulie s'a exportat prin portul Brăila, pentru Triest peste 50.000 litre de spirt. Rîmători s'au exportat dela 10 până la 15 Iulie, pentru Italia 150 de capete; ear' făină în același interval aproape 334.000 de chlg. pentru Englitera, Italia și Turcia.

Între Bucuresci și Constanța cu începere de Luni 20 Iulie (1 August) se înființează un serviciu direct prin Călărași. Trenul va pleca din Bucuresci la 7 oare de dimineață, Lunia, Mercuria și Vineria și va sosi în Constanța seara. Din Constanța va pleca tot dimineața în toate Marțile, Joile și Duminecile și va sosi în Bucuresci la 8 oare seara.

Monete romane aflate în România. În comuna Domnescii-mari, din județul Iași, săpându-se un mal, s'au găsit o mulțime de monete romane de argint din timpul lui Antoninus Pius.

Un duel Boulanger-Ferry. Generalul Boulanger a provocat la duel pe fostul ministru-president Ferry pentru vătămare de onoare.

Un cadou Papei. Diarele vieneze anunță, că printre numeroasele daruri destinate a fi trimise din Viena Papei cu ocaziunea al 50-lea jubileu al profeției sale, unul mai cu seamă merită o deosebită atențiune. Acest dar consistă într-o cruce de aur masivă împodobită cu petrite cele mai fine și cari representă o valoare de 100.000 floreni. La acest mărgeț dar, împăratul Austriei a contribuit cu suma de 20.000 floreni, și restul de 80.000 a fost dat de o mânăstire de dame nobile din Viena.

Un Francez pentru o colonie agricolă în Germania. „Vossische Zeitung“ împărtășese, că Francezul Bercillier, locuitor în Versailles, ținându-se de victima unei sentențe nedrepte a judecătorilor franceze, testă întreaga lui avere (600.000 franci) moștenitorului de tron al Germaniei în scopul de a funda o colonie agricolă în Germania.

De ale timpului. În Ungaria căldura a crescut, presiunea aerului s'a schimbat pușin. Timpul e foarte senin, parte schimbăcios; ici-colea cu pușină ploaie. Pe viitor e de a se aștepta, cu unele excepțiuni locale, timp senin și cald.

Cestiuni scolare.

Programa

gimnasiunii superior, a preparandiei, a normei și scoalei populare de fetițe din Blaj pe anul scolaristic 1886/87.

(Urmare.)

b) prin donațiune.

31 Dimian Const. Stupăritul. Brașov 1887. 32. Memoriul. Corpului didactic din Iași 1886. 33. Xenopol. & Erbiceanu. Serbarea scolară dela Iași. Iași 1885. 34. Dr. Balassa József. A phonetika elemei, különös tekintettel a magyar nyelvre. Budapest 1886. 35. Óvári Lipót. Oklevéltár Bethlen Gábor diplomáciai összehívottéseihez Velenczével. Budapest 1886. 36. Szilágyi S. Erdélyi országgyűlési emlékek. Budapest 1885. 37. Ipoly Arnold. Rimay János államiratai és levelezése. Budapest 1887. 38. Dr. Szádeczky L. Báthory István lengyel királylyá választása. Budapest 1887. 39. Thaly Kálmán. A székesi Gróf Bercsényi család. Budapest 1887. 40. Dr. Wlassics Gy. A bünkisérlet II-ik köt. Budapest 1887. 41. Dr. Munkássy B. Votjak népköltészeti hagyományok Budapest 1887. 42. Archeologiai közlemények XV-ik köt. Budapest 1886. 43. A magyar tud. Akadémia 46-ik közgyűlésének tárgyai. Budapest 1886. 44. Lehr & Riede. Magyar olvasókönyv 1-ső köt. Budapest 1886. 45. Hergenrother-Kaulen. Wetzer & Welthe's Kirchenlexikon 1-te Heft. Freiburg im Breisgau. 46. A vallás és közokt. m. kir. Ministernek az orsz. tanítói nyugdíj — és gyámalap 188-ik állapotáról szóló jelentése. Budapest 1886. 47. A vallás és közokt. m. kir. Ministernek a közoktatás állapotáról szóló 15-ik jelentése (1885/6).

Budapest 1886. 48. Brühl-Fülöp. A gályarab menyasszonya I & II füz. Budapest 1886. 49. Avéd Jákó. Gyulaférvár éghajlatának viszonyai 1875—84-ik. Kolozsvár 1886. 50. Dr. Szigetvári Iván. Kísfaludy Károly Csaldások. Budapest 1886. 51. Dávid István. Betűrendes Szólajstrom. Budapest 1887. 52. Az erdélyi muzeumegylet kiadványai (IV köt. 1-ső füz. Kolozsvárt 1887. 53. Dr. Lutter Sándor. Községes számtana feladatainak vég-eredményei. Budapest 1887. 54. Günczy-Berghaus. (Magyar korona országai faliabrosza (după împărțirea veche, exemplar ponosit). 55. Girókuti-Lukácsy. A népkertésze 1882. XXVI évfolyam. 56. Stehno F. A szesztermelés és szeszdó történetéből. Budapest 1879. 57. Eder Fr. X. v. Descriptio provinciae Moxtarum in regno pernano. Budae 1791. 58. B. Eötvös Loránd. Math. és természettudományi közlemények 21-ik köt. 2., 3. és 4-ik szám. Budapest 1885. 59. Budenz József. Emlékszed Benfey Tivadar felett. Budapest 1887. 60. Akadémiai értekezések. A matematikai tudom. köréből VIII. köt. 1 & 3 szám: A társadalmi tudom. köréből VIII. köt. 10 és 11 szám. A nyelv- és széptudományok köréből VIII. köt. 10 és 12 szám. A természet tud. köréből 16-ik köt. 1, 4, 5 és 7-ik szám. 17-ik köt. 1 szám. 2 exemplare. 61. Takács Ist. Nyelvünk ik-es igéi és a Révay szabálya. Budapest 1887. 62. Nagy Imre. Anjoukori Okmánytár V. köt. Bpest 1887. 63. Analele Academiei române. Seria II-a, tom. I, tom. II. Sect. I & II, tom. III. Sect. I & II. Bucuresci 1880—1886. 3 fascicoli. 64. Observațiuni meteorologice făcute la Brăila, Iași și Ferestrău. Bucuresci 1882. 65. Dicționarul limbii române elaborat ca proiect de A. T. Laurian & I. C. Maxim tom. I. & II. Bucuresci 1873—76. 66. Operele principelui Cantemir. Descriptio Moldaviae tom. I. Descrierea Moldovei tom. II. Bucuresci 1872 și 1875. Istoria imperului otoman p. I. & II. Bucuresci 1876 și 1878. Evenimentele Cantacuzinilor și a Brâncovenilor. Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea tom. V. Bucuresci 1878. Istoria ieroglifică sel. tom. VI. Bucuresci 1883. Vita Constantini Cantemirii cognomento senis sel. tom. VII. Bucuresci 1883. 68. Nic. Bălcescu. Istoria Românilor sub Mihaiu V. de Odobescu. Bucuresci 1885 edit. II. 69. Catechismul calvinec reprod. de G. Barișiu. Sibiu 1879. 70. Psaltirea lui Coresi reprod. de B. P. Hașdeu. Bucuresci 1581. 71. Pravila cea mică de Govora. Bucuresci 1884. 72. Psaltirea în versuri a lui Dositeiu, reprod. de I. Bianu. Bucuresci 1884. 73. Cultul păgân și creștin de Dr. At. M. Marienescu tom. I. Bucuresci 1884. 74. Doine și strigături din Ardeal de Iarnik-Barseanu. Bucuresci 1885. 75. Codicele Voronețian de I. Sbiera, Cernăuți 1885. 76. Mion Costin. Opere complete de V. A. Urechia. Bucuresci 1886. 77. Opurile lui C. Corn. Tacit de Gavril I. Muntean. Sibiu 1871. 78. Opurile lui C. Iul. Cesar de Copacinean-Cain, Bucuresci 1887. 79. M. Tul. Cicerone. Filippicele, de Dem. A. Laurian. Bucuresci 1877. 80. Dione Cassiu. Istoria română, traducere de A. Demetrescu. Bucuresci 1878. 81. Documente privitoare la istoria Românilor culese de Eudoxiu Hurmuzaki, volum. I. (1199—1345), volum. I. Supplement I. (1518—1780), volum. II. Supplement I. (1781—1814), volum. III. p. I. (1576—1599), volum. IV. p. I. & II. (1600—1650), volum. V. p. I. & II. (1650—1699), volum. VI. (1700—1750) și volum. VII. (1750—1818); Bucuresci 1876—87. 82. Etimologicum magnum Romaniae. Dicționarul limbii istorice & poporane a Românilor de B. P. Hașdeu; tom. I. (în fasc. 1—4). Bucuresci 1885—1886.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 1 August n. Ferry numi de martori pe Raynal și Casimir Perier. Acestia încă nu s'au reîntors la Paris. Poate-că Ferry își va alege alți martori, pentru ceea-ce înainte de Marți nici nu e probabil eventualul duel cu Boulanger.

Paris, 1 August n. Meetingul din capitală a degenerat în bătăi. Au participat 6000; Locroy a presidiat. Cunoscutul agitator Sondey voia să vorbească, dar' arangerii îl împedecară. Priețeni aceluia făcără tumult și oratorii revoluționari năvăliră asupra biroului; astfel se născu o luptă generală; Locroy se silă să restabileze ordinea. Panica fu generală. Toți fugiră și sala rămase revoluționarilor.

Roma, 1 August n. Crispi s'a însărcinat interimal cu conducerea ministerului de externe.

Stradella, 1 August n. Consiliul comunal a hotărît, ca stindardul orașului să se învleue în doliu pe o jumătate de an. În onoarea lui Depretis se va ridica un monument. Subscripțiunea s'a deschis cu 10,000 franci. Prințul de coroană german a trimis condolențe veduvei. Kalnoky și Flourens au trimis condolențe guvernului italian.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar:

Pompiliu Piposiu.

Cursul pieței din Sibiu

din 1 August st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Hartie-moneta română, Lire turcesci, Ruble rusesci.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Date, Casa, Ultim. Lists various financial instruments like Renta rom., Oblig. de Stat., etc.

Bursa de Budapesta

din 30 Iulie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Lists Renta de aur, Imprumutul căilor ferate, etc.

Bursa de Viena

din 30 Iulie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Lists Renta de aur, Hartie, Bonuri rurale, etc.

LOTERIE.

Tragerea din 30 Iulie st. n.

Budapesta: 89 58 81 68 15.

Advertisement for 'Hărtia de țigarete LE HOUBLON' by Cawley & Henry, Paris. Includes a small image of the cigarette pack.

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 16

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- List of 40 numbered items from the popular library, including novels like 'Pădureanca', 'Fata Stolerului', and 'Teiu legănat'.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu, [455] 9

fundată în anul 1868

asigură prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- Two points (a) and (b) describing insurance conditions for fire and life.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 4 columns: Year, Sum insured, Sum paid. Shows financial data from 1869 to 1886.

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

605.053 fl. 64 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurare se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie)...

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciuanu, o din. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de Dr. D. P. Barciuanu.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- List of 12 items for sale, including certificates, inventories, and legal documents.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.